

Petr Kolář, *Můj milý Mýso! Z málo známé korespondence Vojtěcha Hynaise s J. V. Myslbekem let 1881-1900*. FF UK Praha 2007, 106 s. + 4 obr. přílohy.

Předkládaná práce Petra Koláře je věnována dvěma významným osobnostem českého výtvarného umění, Vojtěchu Hynaisovi a Josefu Václavu Myslbekovi, respektive jejich vzájemné korespondenci z posledního dvou desetiletí 19. století. Nedílnou součástí práce je připojená edice Hynaisových málo či téměř neznámých dopisů Myslbekovi, které jsou uloženy v Archivu Národní galerie (v osobních fondech obou protagonistů) a v soukromých rukou. Práce je rozčleněna do několika základních oddílů. Úvodem je autorem podána základní informace týkající se uložení písemných pramenů, respektive osobních fondů V. Hynaise a J. V. Myslbeka, jejich stávajícího edičního zpřístupnění. Vzhledem k významu obou umělců je pasáž věnovaná literatuře až příliš povrchní, zvláště patrná je absence výraznějšího kritického zhodnocení dosavadních prací. V následující části P. Kolář přináší stručné biografie Myslbeka a Hynaise, zejména se věnuje období Hynaisova pražského působení. Pakliže pasáže týkající se Myslbeka a Hynaise sumarizují všeobecně známá fakta, je v porovnání s nimi zvláště přínosný medailon Josefa Stupeckého, právníka, ale v dané souvislosti především zaníceného milovníka výtvarného umění a štědrého mecenáše. Ocenit je potřeba rovněž osobní rozhovory autora s majitelem konvolutu editované Hynaisovy korespondence.

Hlavní část práce se týká vlastního celku Hynaisových dopisů adresovaných Myslbekovi z let 1881-1900. Celkem se jedná o 64 dopisů a 2 korespondenční lístky, jež se staly hlavním předmětem zájmu diplomanta. Ten je základním způsobem charakterizuje po vnější stránce, z hlediska paleografického, jazykového apod.; pokud jde o vnitřní analýzu dopisů, není jí věnována taková pozornost, jak by si jednotlivé dopisy zasloužily. V této souvislosti je škoda, že autor (patrně především z časových důvodů) nepropojil Hynaisovy dopisy do jedné chronologické řady s dopisy Myslbekovými a omezil se pouze na dílčí (velmi sporé a nadto nedůsledně uváděné) informace pod čarou. Při určování jednotlivých osobností z řad domácích i zahraničních umělců je spokojení se především s Ottovým slovníkem naučným příliš málo. To platí i u osob z řad průmyslníků a podnikatelů – viz např. Josef Šebestián Doubek (k dispozici jsou především práce Milana Myšky či práce autorského kolektivu -

Historická encyklopedie podnikatelů Čech, Moravy a Slezska). U vlastní edice je patrná maximální snaha o její pečlivé zpracování, avšak pokud by měla být vydána tiskem, je nezbytná její důkladná paleografická revize (čímž by se nepochybně zredukovalo množství otazníků) a určité další dílčí úpravy (např. odstranění teček u zkratk rozváděných v závorkách). Zatímco u předložené edice je patrná pečlivost, nelze toto, žel, konstatovat, pokud jde o vlastní text, který je zatížen řadou gramatických chyb (shoda podmětu s přísudkem, chybné tvary osobních zájmen a d.) a nesprávnou interpunkcí.

Závěr: předloženou práci doporučuji k obhajobě, avšak, přestože má své nesporné klady, vzhledem k některým výše uvedeným nedostatkům ji nemohu hodnotit lépe než-li jako dobrou.

PhDr. Ivana Ebelová, CSc.

vedoucí práce

V Praze dne 30. května 2007